

den højtærede Minister udtalt sig bestemt imod, og jeg skal ikke gentage noget i saa Henseende.

Hvad Vædringsforslag under Nr. 48 til § 71 angaar, har jeg for mit Bedkommende ofte nok haft Væslighed til at fremhøve, at jeg ikke har kunnet se, at det, at give en saadan almindelig Regel, hvorefter alle direkte Ulemper i Sygdomstilfælde, Lægehjælp, Lægemedler, Indlæggelse paa Sygehus, borttages, kan være rigtig foreneligt med vore Bestræbelser for at udvikle Sygeforsikringsinstitutionen. Denne Opfattelse har jeg gjort gældende, og den kan jeg ikke komme bort fra. Jeg tror, man fra Flertallets Side allerede er gaaet temmelig vidt paa dette Punkt, naar man tror at kunne sætte igennem, at Udgifterne til Lægehjælp ikke skulle betragtes som Fattighjælp, saaledes at jo altsaa Sygeforsikringsinstitutionen ikke behøve at befatte sig saa meget med dette Punkt. Den højtærede Minister har jo nu i flere Aar udtalt sig bestemt om denne Paragraf, saa Flertallet har ikke troet at kunne sætte mere igennem. Jeg havde ventet, at man havde villet være mere tilfreds med, hvad Flertallet har kunnet gennemføre i det, vi har sat ind paa § 44 fra denne Paragraf, og jeg er ogsaa temmelig overbevist om, at de Herrer indvendig finde, at efter Omstændighederne er det ret godt gjort, hvis vi kunne opnaa det.

Jeg skal derfor, i det den ærede Ordfører har anmodet mig om, da jeg havde Ordet alligevel, at antyde Flertallets Stilling til disse Vædringsforslag, tilraade at stemme imod samtlige Mindretallets Vædringsforslag med Udtagelse af det, der er stillet under Nr. 44.

Bluhme: Under 2den Behandling blev der gentagende Gange gjort Henstilling til den ærede Ordfører (E. Ravn) om at tage under Overvejelse, om det ikke var mindre heldigt, at man havde taget en Bestemmelse fra Tyendeloven og sat ind her paa Fattigloven. Det blev lovet, at det skulde blive taget under Overvejelse, og der foreligger ogsaa Resultat deraf, men jeg kan ikke indse, at det er en heldig Forandring. Det er ikke let at se, hvorfor man har sat det Stykke ind fra Tyendeloven. Den høje Minister sagde, eller det blev udtalt, at det indeholdt netop, hvad der staar i Tyendeloven, (Indenrigsministeren: Det har jeg slet ikke sagt.) Det blev i alt Fald udtalt fra den Side, som støttede Regeringen den Gang. I Tyendeloven staar, at dersom et Tyende bliver syg i Tjenestetiden, skal Husbonden betale det tilføjede Bederlag, ind-

til Tjenesten ophører, men at Tyendet selv udreder Lægelsen og Udgiften til Lægemedler. Altsaa, han skal betale baade Løn, Kost og Logis, medens Tyendet ligger paa Sygehuset. — Saa maa altsaa Husbonden være forpligtet til at betale et passende Bederlag for Kost og Logis under dets Ophold der. Det blev imidlertid forandret ved den Maade, hvorpaa Forslaget blev sat ind her paa Fattigloven. Her fremhøvedes det udtrykkeligt, at Husbonden skulde ikke betale Kost og Logis undtagen for den Tid, Tyendet var i Husbondens Hus. Nu synes det lidt ubilligt, at Kommunen altsaa, hvis Tyendet ikke kan betale, skal overtage den Pligt for Husbonden, som paalægges ham efter Tyendeloven. Man har villet paastaa, at det ikke laa i Tyendeloven, og der er Jurister, der mene, at Husbonden ikke kan blive tilpligtet at udrede Kost og Logis for ham, medens han er paa Sygehuset. Jurister her i Tinget forsikre, at Højesteret ubetinget vil idømme Husbonden Kost og Logis til Tyendet, medens det er paa Sygehuset, og der foreligger i alt Fald Domme, som ere givne mig her af det ærede Medlem fra Grø (Brockenhuus-Schaft), i Kraft af hvilke Husbonden i det mindste er forpligtet til „at betale Kostpenge for sit i et Sygehus indlagte syge Tyende, naar han enten har begæret eller givet sit Samtykke til dets Indlæggelse“. Nu har Udvalget forandret denne Bestemmelse saaledes, at han kun skal betale for 2 Maaneder, men efter den Tid kommer det altsaa paa Kommunen. Det forekommer mig at være ubilligt, som sagt, at Kommunen skal betale denne Udgift for Tyendet, da det er naturligt, at den hviler paa Husbonden — ubilligt, at denne Byrde skal væltes fra Husbonden over paa Kommunen. Men det bliver mere ubilligt, eftersom Forslaget nu foreligger fra Udvalgets Side; thi vel siges der, at Husbonden skal betale det i 2 Maaneder, men samtidig have de foreslaaet at slette Bestemmelsen i § 71, det vil sig, at den Hjælp, der af det offentlige ydes til Lægehjælp, Lægemedler, Indlæggelse paa Sygehus og Begravelse bortfalder, saa det syge Tyende skal for Fremtiden være saaledes stillet, at Husbonden betaler Kost og Logis paa Sygehuset for 2 Maaneder indtil Færdig, men efter den Tid skal Kommunen betale det, d. v. s., hvis Tyendet ikke har Naad til at betale, hvis dets Løn, som det under Sygdommen maa betale til Lægehjælp og andet, ikke staar til, skal Kommunen betale det, men samtidig bliver det Fattighjælp for Tyendet, som rask og frisk gif et Par Maaneder før til dets Tjeneste uden at tænke paa, at det skulde kunne komme